

Fr. Barsi Balázs OFM –Telek Péter-Pál

Itt az alkalmas, szent idő

Szentírási elmélkedések nagyböjt napjaira

Szent Gellért Kiadó és Nyomda

Nagyböjt első napjai

Hamvazószerda

Joel 2,12-18; 2Kor 5,20-6,2; Mt 6,1-6. 16-18

Isten tekintetét keressük

Szaggassátok meg szíveteket, nem pedig ruhátokat, és térjetez meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez.

A mai nappal ismét ránk köszöntött az alkalmas, szent idő, amely arra hivatott, hogy testünket-lelkünket az élő Isten szolgálatába fogja, az Ő akaratának megismerésére és teljesítésére hangolja. A keresztény lét koncentrátuma ez a negyven nap: a megújulásra való felhívástól a Krisztussal együtt vállalt szenvedésen át a feltámadásig magába sűríti a Krisztus-követés valamennyi fázisát.

Az első lépés, hogy a világból érkező, olykor egészen vakító reflektorfények helyett Isten tekintetét keressük, aki a rejtekben is lát. Kicsiny, nem látványos, de konkrét és magunkon mindennap számon kérhető vállalásokat tegyünk, figyelembe véve, hogy testi-lelki adottságaink, körülményeink folytán mások a lehetőségeink, és persze tehertérbíró képességünk sem egyforma. A keresztény böjt nem testünk büntetése, sanyargatása, hanem szellemi-lelki Istenhez fordulásunk fizikai vetülete. Testünk a böjtléssel vesz részt az Istenre figyelésben, és ez visszahat lelkünkre: érzékenyebbé tesz az Istentől érkező apró jelekre, indításokra. Az imádság, böjt és irgalmasság egymásból fakadjon, ne pusztá külsőség, erőpróba, izzadságszagú erőlködés legyen, hanem újfajta, bensőséges találkozás Istennel és testvéreinkkel.

Urunk Jézus, ha komolyan vesszük az intő szót, hogy porból lettünk, s a porba térünk vissza, bizony egy kicsit megrendülünk. Nem könnyű szembesülnünk azzal, hogy terveinkről, álmainkról, mindarról, amiért napról napra fáradozunk, kimondatik, hogy velünk együtt az enyészeté lesz. Add, hogy az előttiünk álló negyven napban megtanuljunk leszámolni illúzióinkkal és légvárainkkal, s elfogadjuk, hogy nem is kell másnak lennünk, mint pornak: Isten kezében, az Ő Leheletével ez a por megtelik étellel, és abba a dicsőségbe emeltetik, amely a Te osztályrészed az Atya jobbján.

Csütörtök

MTörv 30,15-20; Lk 9,22-25

Az életet választani kell

Válaszd az életet!

Élet és halál fogalmai Jézus szájából nem biológiai állapotunkra vonatkoznak, hanem sokkal mélyebb valóságot jelölnek létezésünk mélyén. S amit Ő ért az élet és halál szón, arra oda kell figyelniünk, mert Isten gondolatai valóságok, míg a miénk csak a valóságról alkotott fogalmak, halvány árnyképek, hasonlatok. Jézus számára a személy akkor és annyiban él, ha és amennyiben kapcsolatban van Istennel. A jó egészségnek örvendő, de erkölcsileg kettősségben élő emberen ezért sokkal

Nagyböjt első napjai

inkább a halál uralkodik, mint a szenvedését elfogadó rákos betegen. Az élet és halál nem külső tényezők függvénye, hanem benső döntés kérdése. Az életet választani kell, úgy, hogy ragaszkodom Istenhez és az Ő törvényeihez. Ez a mindennapok során gyakran keresztthordozásként jelenik meg, mert az élet szüntelen áldozatot követel. Azt az életet, amelyet a világ bálványoz, el kell veszíteni ahhoz, hogy a másikat, az igazit megnyerhessük.

Önző énünk lázadozik az efféle apró meghalások ellen. Isten azonban segít: valahányszor engeddi, hogy a magunkba vetett hitünk meginogjon, a személyiségünket körülengő, saját magunk alkotta mítosz szappanbuborékként szétpukkadjon, s megmutatkozzék a mögötte lévő üresség, új és új lehetőséget ad, hogy felhagyjunk az álvalóság örült hajszolásával, s a valódi életet válasszuk. Mert paradox módon csak az önmegtagadás vezethet el igazi önmagunk megtalálásához. A külső rétegeket le kell hántani és el kell vetni, hogy eljus-

sunk szívünk közepébe, személyünk központjába, a békeesség forrásához, ahol Isten lakik bennünk.

Ne engedd, Urunk, hogy beérjük a külső tatarozással, amely csak arra jó, hogy ideig-óráig eltakarja a belső szennyet és rothadást. Segíts, hogy az idei Nagyböjtben legyen bátorságunk alászállni szívünk mélységeibe, ahol valószínűleg találkozhatunk Veled. Add, hogy ebből a találkozásból gyümölcsöző keresztthordozás fakadjon számunkra, s kezdetét vegye bennünk az új teremtés, vagyis belső átfarmálódásunk a Te képedre és hasonlatosságodra.

Nagyböjt első napjai

Péntek

Iz 58,1-9a Mt 9,14-15

A keresztény böjtölés

Íme, ez az a böjt, amely tetszik nekem.

A keresztény életből nem maradhat ki a böjt. Különösen akkor van meg az ideje, amikor annak emlékezetére készülünk, hogy a násznép köréből kiragadták a Völegényt: a Nagyböjt szent negyven napjában. De böjtölésünk nem önmagában értékes, hanem csak annyiban, amennyiben köze van Jézus Krisztushoz és az Ő böjtjéhez. Csakis miatta, az Ő kedvéért, rá figyelve kell böjtölnünk, és ugyanezért kell a böjtölést megszakítanunk. Tehát hogy böjtölésünk igazán keresztény, azaz krisztusi

Nagyböjt első napjai

böjt-e, azon mérhetjük le, hogy hasonlít-e Jézus Krisztus böjtöléséhez, és közelebb visz-e Hozzá magához, aki negyvennapos pusztai tartózkodása során megszentelte a böjtölést.

A keresztény böjtölésnek mindenestül teológiaiának, azaz Istennel kapcsolatban lévőnek kell lennie. *Okában:* Isten irántunk való szeretetének megtapasztalásából fakadjon, amely arra készítet, hogy Vele legyünk és Rá figyeljünk, testben-lélekben ráhangolódva az Ő akaratára. *Céljában:* arra irányuljon, hogy testi, szellemi és lelki életünket megnyissuk a Szentlélek előtt, hogy Ő töltsön el és működjék bennünk. *Módjában:* mindenekelőtt szívünket-lelkünket méregtelenítsük, és a rejtekben, szívünk pusztaságában akarjunk együtt lenni Istennel. S végül *gyümölcsében:* böjtölésünk akkor lehet krisztusi, ha az Úrral való bensőséges együttlét áldásai kiáradnak a körülöttünk élőkre is, ha ők is megérik, hogy nem mi, hanem maga Isten vonzza őket általunk.

Segíts, Urunk, hogy böjtölésünk ne merüljön ki bizonyos külsőségek megtartásában, és ne is pusztán a fogyókúra egy újabb divatos formája legyen, hanem Irántad való hűséges szeretetünk fejeződjék ki benne. Add kegyelmedet, hogy ne magunkra, hanem Rád figyeljünk, és lelkünk pusztaságába kivonulva engedjük, hogy szívünkre beszéljen s átöleljen bennünket a Te szereteted. Segíts, hogy Téged szemlélve meg-lássuk az Atyát, helyesen lássuk önmagunkat és testvéreinket, s észrevegyük azt is, hogyan távolíthatjuk el az ígát, amelyet akarva-akaratlanul mások nyakába vetettünk.